

פרשות השבוע בחרוזים...

וקצת תחושות ברמה האישית,
על סיום הפרויקט של חרוזי בראשית.
מכל מלמדיי השכלתי – ואולם,
מתלמידיי ומכם יותר מכולם.

שנה טובה שוב לעם ישראל,
עם הפרויקט סיימתי, השבח לאל.
פרשה כל שבוע זכתה למקאמה,
שמחה וסיפוק ומעט איגרא רמא.

ובלי להיות ציני או לחמוד לצון,
אין באמת דבר העומד בפני הרצון.
גם אם תרגישו לעתים בעלטה,
אל תחששו מלקבל החלטה.

קיבלתי מכם תגובות כה רבות,
זה חימם את הלב ונתן לי כוחות.
חרוזים מסתבר הם "מחלה" מידבקת,
תגובות חרוזות הן הוכחה די מוצקת.

מקווה שהצלחתי התנ"ך לחבב,
ומי ששכח כבר – אותו לקרב.
להרגיש יהדות מזווית קצת אחרת,
לתרום לעמנו רשימות למזכרת.

מישהו כתב לי שאמשיך כך לכתוב,
כי לעם ישראל זה עושה רק טוב.
קצת איבדנו כולנו מטרה וכיוון,
והתנ"ך אותנו מחזיר לאיזון.

ואי אפשר בלי תודה לציירת,
שהוסיפה צבע מיוחד לניירת.
דאגה לאייר בחן ההיסטוריה,
יישר כוח גדול לטורגוד ויקטוריה!

רבים הזכירו את שולחן השבת,
את המקאמה הקריאו הבן או הבת.
כך נוספו לסעודה עוד טעם וריח,
התפתחו דיונים ונהיה קצת שמח.

שותפה אמיתית מאחורי הקלעים,
את מעשה ידיי שיפרה היא פלאים.
את דרכי האירה והדליקה לי Candle,
אחותה של אמי, דודתי אסתי הנדל.

"דע מאין באת ולאן אתה הולך",
אם את עברך תדעי – העתיד כאן מולך.
הראיתי שבתנ"ך הכול כבר נכתב,
ספר חובה בכל בית אם ואב.

בשנה הקרובה, אחיותיי ואחיי,
האזינו בשישי ל"רדיו קול חי".
אם יש לכם פנאי, כל איש ואישה,
את המקאמה אקריא שם בשמונה וחמישה.

גם השפה העברית של ימינו
ביטויים שאבה משרה אמנו.
"ברחל בתך הקטנה", ביטוי תנ"כי חביב,
"השומר אחי אנוכי" ועוד רבים מסביב.

מבראשית ועד וזאת הברכה,
ניסינו לתת בחרוזים הזרקה.
השבוע כולנו סוגרים מעגל,
ושוב מתחילים מחדש הגלגל...

ביטויים בשפת היומיום משתלבים,
כמו "לא בשמיים" מפרשת ניצבים.
"בנזיד עדשים" – היום זה בזול,
"עליי היו כולנה" – חופשי עליי, הכול.

אייל לר